

Arrest

nr. 218 749 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOURGEOIS
Rue des Brasseurs 115
5000 NAMUR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, en X die allen verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn op 19 maart 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 februari 2015 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd zonder voorwerp wordt verklaard en van diens twee beslissingen van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat J. TASSENOY, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan. Er kan dan ook niet worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

1.2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen werd op 19 maart 2015, wat betreft B.J, ingediend door diens ouders. Op 5 mei 2018 is B.J. echter meerderjarig geworden, zodat zijn ouders hem, vanaf die datum, niet langer in rechte kunnen vertegenwoordigen. B.J. kan evenwel in eigen naam en zonder verdere vormvereisten het geding zelf verder voeren (cf. RvS 20 november 1980, nr. 20.728).

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verweerder op 26 februari 2019 besliste om een nieuwe aanvraag van verzoekers om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd in te willigen. Gezien het voorgaande blijkt niet dat verzoekers nog enig belang hebben bij de vernietiging van de beslissing van 9 februari 2015 waarbij een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf zonder voorwerp wordt verklaard. Een eventuele vernietiging van voormelde beslissing kan immers enkel tot gevolg hebben dat verweerder opnieuw dient te onderzoeken of hij een verblijfsmachtiging kan toestaan en hierbij vaststelt dat hij reeds een verblijfsmachtiging toekende. De in casu bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten werden daarnaast, ingevolge de beslissing van 26 februari 2019, impliciet doch zeker opgeheven. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en beschikken over een verblijfstitel (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530). Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat de eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten verzoekers nog tot voordeel kan strekken. Gevraagd naar het belang dat verzoekers nog zouden kunnen hebben bij het ingestelde beroep, stelt hun raadvrouw zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen. Er wordt bijgevolg niet aangetoond dat verzoekers nog enig actueel belang hebben bij het ingestelde beroep.

De vaststelling dat verzoekers geen belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissingen volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK